

Gij staat zoo eenzaam, en zoo verstoken,
een aschepoester schier gelijk,
en achter traliën verdoken,
slaapt g'in een dood verlaten wijk.

Klimop heeft weelderig zijn ranken
langs uwe puinen neêrgeleid;
zoo zijn de wonden van uw flanken
door groene windselen bevrijd.

Uw gangen van de stilte wegen,
en 't is alsof uit 's hemels poort
nog engelen-reien nederzegen,
de boodschap brengend van Gods woord.

Hier zweeft de wierook langs uw wonden,
voor wie door uw geheim bezielde,
u nadert als ter offeronde
en in gedachte nederknielt.

© Familie Herckenrath, 2006

Uit:

Adolf Herckenrath: Gentsche kanteelen en relikwieën (1947), z.p.